

Sách Daniel - Số Chín Mười Tám

Ba lần ứng nghiệm của Ê-li và sự phán xét trong những ngày sau rốt: Hiểu rõ các giai đoạn điều tra và thi hành

Jeff Pippenger

2024-02-29

Sự áp dụng ba lần của Ê-li cho thấy rằng trong những ngày sau rốt sẽ có một Ê-li ở phần khởi đầu của những ngày sau rốt và một Ê-li ở phần kết thúc của những ngày sau rốt. “Những ngày sau rốt” là những ngày của sự phán xét, vốn mang tính tiệm tiến và được chia thành hai loại phán xét. Sự phán xét điều tra bắt đầu ở phần khởi đầu của những ngày sau rốt, và sự phán xét thi hành diễn ra ở phần kết thúc của những ngày sau rốt. Sự áp dụng ba lần của Ê-li chủ yếu đại diện cho lịch sử của sự phán xét thi hành, bắt đầu khi có luật Chủ nhật sắp tới.

Sự phán xét điều tra chỉ áp dụng cho những người đã tuyên xưng là người theo Đức Chúa Trời, chủ yếu qua sự tuyên xưng trực tiếp, nhưng cũng, trong một số ít trường hợp, qua sự tuyên xưng gián tiếp thể hiện trong lối sống.

(Vì không phải những kẻ nghe luật pháp thì công chính trước mặt Đức Chúa Trời, nhưng những kẻ làm theo luật pháp mới được xưng công chính. Vì khi những người ngoại, vốn không có luật pháp, tự nhiên làm những điều luật pháp đòi hỏi, thì những người ấy, dẫu không có luật pháp, cũng là luật pháp cho chính mình; họ cho thấy việc làm của luật pháp được ghi trong lòng họ, lương tâm họ cũng làm chứng, và những ý nghĩ của họ lúc thì cáo buộc, lúc thì bào chữa lẫn nhau.) Rô-ma 2:13-15.

Sự phán xét điều tra có hai phần chính, vì nó bắt đầu bằng việc điều tra đời sống của những người đã chết (từ thời A-đam trở đi), những người đã xưng nhận tin vào Đức Chúa Trời chân thật; và vào ngày 11 tháng 9 năm 2001, nó bắt đầu tiến trình điều tra “phán xét người sống”. Sự phán xét điều tra còn có một phân đoạn khác ngoài chuyện từ người chết đến người sống, vì sự phán xét khởi từ nhà của Đức Chúa Trời, và trong những ngày sau rốt, nhà của Đức Chúa Trời là Hội Thánh Phục Lâm La-ô-đi-xê. Khi sự phán xét nhà của Đức Chúa Trời kết thúc khi luật Chủ nhật sắp đến, thì bày chiêng khác của Đức Chúa Trời khi ấy đang ở trong Ba-by-lôn sẽ được phán xét.

Sự phán xét thi hành là sự trừng phạt của Đức Chúa Trời giáng trên những người đã từ chối lời mời cứu rỗi của Ngài. Sự phán xét thi hành bắt đầu khi đạo luật Chủ nhật sắp tới được ban hành. Khi ấy, Hoa Kỳ sẽ làm đầy chén thịnh nộ của mình, cũng là chén của thời kỳ ân huệ của mình, và bội đạo quốc gia sẽ dẫn đến diệt vong quốc gia. Mọi quốc gia trên trái đất sẽ noi theo gương Hoa Kỳ trong việc áp đặt một đạo luật Chủ nhật, và mỗi quốc gia đó sẽ làm đầy chén của mình và cũng chịu diệt vong quốc gia.

Khi Hoa Kỳ, miền đất của tự do tôn giáo, liên hiệp với Giáo hoàng quyền để cưỡng bức lương tâm và buộc người ta tôn kính ngày Sa-bát giả mạo, thì người dân của mọi quốc gia trên địa cầu sẽ bị dẫn dắt noi theo gương của nước ấy. Chứng Ngôn, quyển 6, 18.

Sự phán xét thi hành cũng được chia thành hai phần. Từ Luật Chủ nhật tại Hoa Kỳ cho đến khi cửa ân điển cho loài người đóng lại, khi Mi-ca-ên đứng dậy, các sự phán xét của Đức Chúa Trời được pha lẫn với sự thương xót; nhưng khi Mi-ca-ên đứng dậy, cơn thịnh nộ của Đức Chúa Trời, được tượng trưng bởi việc đổ ra bảy tai vạ sau cùng, không có sự thương xót. Trong thời kỳ khủng hoảng Luật Chủ nhật, các sự phán xét thi hành trên loài người và các dân tộc sẽ được pha lẫn với sự thương xót, vì vẫn còn có một số người ở Ba-by-lôn đang được ban cho cơ hội để hiểu sự khác biệt giữa việc thờ phượng ngày Sa-bát và ngày Chủ nhật.

Ôi, ước chi dân sự nhận biết thời kỳ thăm viếng của mình! Có nhiều người vẫn chưa nghe lẽ thật thử thách cho thì giờ này. Có nhiều người mà Thánh Linh của Đức Chúa Trời đang cảm động lòng họ. Thời kỳ các phán xét hủy diệt của Đức Chúa Trời lại là thời kỳ thương xót cho những ai chưa có cơ hội học biết đâu là lẽ thật. Chúa sẽ dịu dàng đoái nhìn họ. Ngài động lòng thương xót; tay Ngài vẫn giang ra để cứu, trong khi cửa đã đóng lại cho những kẻ không chịu vào.

"Lòng thương xót của Đức Chúa Trời được bày tỏ qua sự nhẫn nại lâu dài của Ngài. Ngài đang kiềm giữ các án phạt của Ngài, chờ cho sứ điệp cảnh báo được vang ra cho mọi người. Ôi, nếu dân sự của chúng ta cảm nhận, như lẽ ra họ nên cảm nhận, trách nhiệm đặt trên họ là loan báo sứ điệp thương xót cuối cùng cho thế giới, thì biết bao công việc diệu kỳ sẽ được thực hiện!"
Chứng Ngôn, tập 9, trang 97.

"Thời kỳ các phán xét hủy diệt của Đức Chúa Trời là thời kỳ thương xót cho những ai chưa từng có cơ hội học biết đâu là lẽ thật." Hai "thời kỳ" ấy bắt đầu đồng thời khi "cánh cửa được đóng lại" đối với những người Cơ Đốc Phục Lâm La-ô-đi-xê "không chịu vào."

Tôi thấy rằng ngày Sa-bát thánh là, và sẽ là, bức tường ngăn cách giữa Y-sơ-ra-ên thật của Đức Chúa Trời và những kẻ chẳng tin; và rằng ngày Sa-bát là vấn đề trọng đại, để hiệp nhất tâm lòng của các thánh đồ yêu dấu của Đức Chúa Trời đang trông đợi. Và nếu một người đã tin, đã giữ ngày Sa-bát, đã nhận phước lành đi kèm, rồi lại bỏ nó và bẻ gãy điều răn thánh, thì người ấy sẽ tự đóng các cửa của Thành Thánh trước mặt mình, chắc chắn như có một Đức Chúa Trời đang cai trị trên trời cao. Tôi thấy rằng Đức Chúa Trời có những con cái không thấy và không giữ ngày Sa-bát. Họ chưa từ chối ánh sáng về điều đó. Và khi khởi đầu thời kỳ hoạn nạn, chúng tôi được đầy đầy Đức Thánh Linh khi đi ra và rao truyền ngày Sa-bát một cách đầy đủ hơn. Điều này khiến hội thánh và những người Phục Lâm chỉ trên danh nghĩa nổi giận, vì họ không thể bác bỏ lẽ thật về ngày Sa-bát. Và vào lúc ấy, những người được Đức Chúa Trời chọn đều thấy rõ rằng chúng tôi có lẽ thật, và họ ra khỏi và cùng chúng tôi chịu sự bách hại. Một Lời cho Bầy Nhỏ, 18, 19.

Cánh cửa sẽ đóng lại khi luật Chủ nhật sắp tới được ban hành, khiến cho thời kỳ trước luật Chủ nhật trở thành "thời điểm" của "sự thăm viếng" đối với dân sự Đức Chúa Trời.

Sao các người lại nói: Chúng ta khôn ngoan, và luật pháp của Đức Giê-hô-va ở với chúng ta? Kia, quả thật họ đã làm cho nó trở nên luống công; cây bút của các thầy ký là luống công. Những kẻ khôn ngoan bị hổ thẹn, họ bối rối và bị bắt; kia, họ đã khước từ lời của Đức Giê-hô-va; vậy trong họ còn có sự khôn ngoan nào chẳng? Cho nên, ta sẽ trao vợ họ cho kẻ khác, và ruộng đất họ cho những kẻ sẽ thừa hưởng chúng; vì mọi người, từ kẻ nhỏ đến kẻ lớn,

đều bị lòng tham lam chi phối; từ tiên tri cho đến thầy tế lễ, ai nấy đều xử sự dối trá. Vì họ đã chữa lành vết thương của con gái dân ta cách hời hợt, nói rằng: Bình an, bình an! trong khi chẳng có bình an. Họ có hồ thẹn khi đã phạm điều gớm ghiếc chẳng? Chẳng, họ chẳng hề hồ thẹn, cũng không biết đỏ mặt; bởi vậy, họ sẽ ngã giữa những kẻ ngã; đến kỳ ta thăm phạt, họ sẽ bị quật đổ, Đức Giê-hô-va phán vậy. Giê-rê-mi 8:8-12.

Cũng như Israel cổ đại, thì Israel hiện đại cũng vậy; cả hai đều bị hủy diệt, vì họ không biết thời điểm họ được thăm viếng. Thời kỳ Đức Chúa Trời thăm viếng đối với Cơ Đốc Phục Lâm Laodicê bắt đầu vào ngày 11 tháng 9 năm 2001 và sẽ kết thúc khi luật ngày Chủ nhật sắp đến.

Khi Ngài đến gần, Ngài nhìn thấy thành và khóc thương cho nó, nói rằng: Phải chi chính ngươi, dù chỉ trong ngày này, biết những điều thuộc về bình an của ngươi! Nhưng bây giờ chúng đã bị che khuất khỏi mắt ngươi. Vì những ngày sẽ đến trên ngươi, khi các kẻ thù của ngươi đắp lũy quanh ngươi, vây bọc ngươi và dồn ép ngươi bốn bề; chúng sẽ san bằng ngươi xuống đất, cùng các con của ngươi ở trong ngươi; và sẽ không để lại nơi ngươi một hòn đá nào chồng trên hòn đá khác, bởi vì ngươi đã không biết thì giờ ngươi được thăm viếng. Lu-ca 19:41-44.

Đến ngày Thiên Chúa thăm viếng, kẻ khôn và kẻ dại bị phân rẽ vĩnh viễn.

"Chúng ta biết rằng những tín hữu Cơ Đốc Phục Lâm Ngày Thứ Bảy chưa tận hiến, tuy có sự hiểu biết về lẽ thật nhưng đã liên kết với người thế gian, sẽ hoàn toàn lia bỏ đức tin, nghe theo các tà linh quyến dụ. Kẻ thù sẽ sẵn lòng đưa ra những cám dỗ cho họ, để dẫn họ tiến hành một cuộc chiến chống lại dân Đức Chúa Trời. Nhưng những người trung tín và kiên định sẽ có sự bảo vệ mạnh mẽ và đầy quyền năng nơi Đức Chúa Trời." Bản Thảo Phát Hành, tập 7, trang 186.

Thời kỳ thăm viếng của họ bắt đầu vào ngày 11 tháng 9 năm 2001, như được tiêu biểu bởi kỳ thăm viếng đối với các hội thánh Tin Lành vào ngày 11 tháng 8 năm 1840, và như kỳ thăm viếng đã bắt đầu đối với Israel cổ đại khi Đức Thánh Linh ngự xuống lúc Đấng Christ chịu báp-têm.

Sự phán xét thi hành bắt đầu khi Hoa Kỳ làm đầy chén của thời kỳ ân huệ mình tại đạo luật Chủ nhật sắp đến; đó cũng là lúc Hội Thánh Cơ Đốc Phục Lâm La-ô-đi-xê đã làm đầy chén của họ. Sự phán xét bắt đầu từ nhà Đức Chúa Trời, và chén của thời kỳ ân huệ cho cả hai chiếc sừng bị băng hoại của Hoa Kỳ cũng đầy trọn. Chiếc sừng bị băng hoại của Tin Lành, vốn trước đây được đại diện bởi Hội Thánh Cơ Đốc Phục Lâm La-ô-đi-xê, khi ấy chấm dứt; và phong trào Phi-la-đen-phi của thiên sứ thứ ba lúc bảy giờ là chiếc sừng chân chính của Tin Lành, đồng thời là Giê-ru-sa-lem thuộc linh được giương cao như một tiêu kỳ. Khi đó Giê-ru-sa-lem chuyển từ hội thánh chiến đấu sang hội thánh khai hoàn.

Sự phán xét thi hành bắt đầu đồng thời với thời kỳ các sự phán xét hủy diệt của Đức Chúa Trời; đây cũng là thời kỳ thương xót cho bảy chiên khác của Đức Chúa Trời vẫn còn ở Ba-by-lôn. Sự phán xét thi hành bắt đầu khi thời kỳ sự thăm viếng của Đức Chúa Trời trên Cơ Đốc Phục Lâm La-ô-đi-xê chấm dứt. Sự phán xét thi hành tiến đến Bảy Tai Vạ Sau Cùng, khi các sự phán xét không còn pha lẫn với sự thương xót nữa, rồi Đức Chúa Giê-su trở lại.

Khi Chúa Giê-su trở lại, thiên niên kỷ (một nghìn năm) trong Khải Huyền chương 20 cho biết rằng Sa-tan bị trói buộc trên trái đất hoang vu, cô độc, chỉ cùng với các thiên sứ phản nghịch đã tham gia cuộc tấn công chống lại Đức Chúa Trời.

Và tôi thấy một thiên sứ từ trời xuống, có chìa khóa của vực không đáy và một sợi xích lớn trong tay. Người nắm lấy con rồng, tức con rắn xưa, là ma quỷ, là Sa-tan, và trói nó lại một ngàn năm; rồi quăng nó vào vực không đáy, đóng cửa lại, và niêm phong trên nó, để nó không còn lừa dối các dân nữa cho đến khi một ngàn năm được trọn; sau đó nó phải được thả ra trong một thời gian ngắn. Khải Huyền 20:1-3.

Trong suốt ngàn năm ấy, những người được cứu chuộc sẽ tiến hành cuộc phán xét điều tra đối với những kẻ hư mất, là những người vẫn đang ngủ yên trong mồ mả, chờ đợi sự kết thúc của các phán xét cho từng cá nhân. Những người được cứu chuộc sẽ xem xét đời sống và hoàn cảnh của những kẻ hư mất, kể cả Sa-tan và các thiên sứ của hắn, để xác định ai đáng chịu hình phạt nặng hơn vào cuối ngàn năm.

Và tôi thấy những ngai, và họ ngồi trên đó, và quyền xét đoán đã được ban cho họ; và tôi thấy linh hồn của những người đã bị chém đầu vì lời chứng của Đức Chúa Giê-su và vì lời của Đức Chúa Trời, những người đã không thờ lạy con thú, cũng không thờ lạy hình tượng của nó, cũng không nhận dấu của nó trên trán hay trên tay họ; và họ đã sống và trị vì với Đấng Christ một ngàn năm. Khải Huyền 20:4.

Vì thế, thiên niên kỷ bao gồm một cuộc phán xét điều tra, mà khi hoàn tất sẽ dẫn đến cuộc phán xét thi hành cuối cùng khi những kẻ ác đã chết được làm sống lại; và Sa-tan, lúc ấy nắm toàn quyền trên họ, thuyết phục những kẻ ác tấn công Giê-ru-sa-lem, thành sẽ từ trời giáng xuống vào cuối thiên niên kỷ. Khi những kẻ ác mở cuộc tấn công, lửa từ trời giáng xuống và cuộc phán xét thi hành cuối cùng được hoàn tất.

Và khi một ngàn năm đã mãn, Sa-tan sẽ được thả khỏi ngục tù của mình, và sẽ đi ra để lừa dối các dân ở bốn phương trên đất, Gô-g và Ma-gô-g, để tập hợp họ lại mà giao chiến; số của họ đông như cát biển. Họ tràn lên khắp mặt đất, và bao vây doanh trại của các thánh và thành yêu dấu; và lửa từ Đức Chúa Trời từ trời giáng xuống, thiêu rụi họ. Khải Huyền 20:7-9.

Mặc dù ba lần áp dụng của Ê-li và của sứ giả dọn đường cho Sứ giả của Giao ước đột ngột đến đền thờ của Ngài có liên hệ mật thiết, chúng ta vẫn có thể phân biệt công việc của họ ở chỗ: Ê-li chủ yếu nhận diện công việc của sứ giả, và phong trào gắn liền với sứ điệp của sứ giả, là những điều được hoàn tất trong thời kỳ phán xét thi hành bắt đầu với luật ngày Chủ nhật sắp đến. Vị sứ giả dọn đường cho Sứ giả của Giao ước chủ yếu xác định một công việc được hoàn tất trong kỳ phán xét điều tra. Phục Lâm La-ô-đi-xê không biết thời kỳ thăm viếng của mình, vốn biểu thị một khoảng thời gian phán xét cụ thể.

Họ cũng chẳng hiểu sứ điệp “lẽ thật hiện tại” được rao giảng trong thời kỳ thăm viếng của họ. Họ phải biết cả sự phán xét lẫn sứ điệp của những ngày ấy. Họ cũng phải biết sứ giả của thời kỳ ấy. Trong sự mù lòa kiểu La-ô-đi-xê, họ chống đối sứ điệp của giờ này, chối bỏ thời kỳ thăm viếng của mình bằng một sứ điệp “bình an và an ổn”, và không chắc ai là sứ giả được chọn cho thời kỳ ấy. Lẽ thật này đã được xác định rõ ràng trong lời chứng của Ê-li thứ hai, là Giảng Báp-tít.

Người Do Thái biết rằng lời tiên tri đã chỉ ra một sứ giả sẽ đến, và Chúa Giê-su đã trực tiếp dạy rằng Giăng chính là sứ giả ấy, người sẽ đến.

Vì hết thầy các đấng tiên tri và Luật pháp đã nói tiên tri cho đến Giăng. Và nếu các người muốn nhận điều ấy, thì ấy là Ê-li, là người phải đến. Ai có tai mà nghe, hãy nghe. Ma-thi-ơ 11:13-15.

Ngay vào lúc kết thúc thời kỳ Chúa thăm viếng họ (thời điểm trong lịch sử của Đấng Christ tượng trưng cho luật ngày Chủ nhật sắp đến), khi Đấng Christ đang treo trên thập tự giá, người Do Thái đoán rằng liệu Ê-li có đến để cứu Chúa Giê-su hay không. Nếu họ không nhận biết sứ giả được sai đến để dọn đường cho Sứ giả của Giao ước, Đấng khi ấy đang xác nhận giao ước bằng chính huyết Ngài, thì họ không thể nhận ra Đấng Mê-si của mình. Cơ Đốc Phục Lâm trong tình trạng La-ô-đi-xê vào những ngày sau rốt phải biết thời kỳ phán xét của mình, tức là thời điểm Chúa thăm viếng họ. Họ phải nhận biết sứ điệp của thời kỳ ấy, và họ phải nhận biết sứ giả được chọn trong thời điểm đó. Cuộc phản nghịch năm 1888 được tượng trưng bởi ngày 11 tháng 9 năm 2001, khi thiên sứ của Khải Huyền chương mười tám giáng xuống. Những kẻ phản nghịch năm 1888 đã từ chối thừa nhận các sứ giả được chọn của lịch sử khi ấy đang tượng trưng cho những ngày sau rốt.

Chúng tôi sẽ tiếp tục nghiên cứu này trong bài viết tiếp theo.

Vì Đức Giê-hô-va, Đức Chúa Trời của Y-sơ-ra-ên, phán cùng tôi như vậy: Hãy lấy nơi tay Ta chén rượu thanh nộ này, và khiến mọi dân tộc mà Ta sai người đến phải uống. Chúng sẽ uống, sẽ run rẩy, và hóa điên, vì lưỡi gươm Ta sẽ sai đến giữa chúng. Bảy giờ tôi lấy chén từ tay Đức Giê-hô-va, và khiến mọi dân tộc mà Đức Giê-hô-va đã sai tôi đến phải uống: tức là Giê-ru-sa-lem, các thành Giu-đa, các vua của nó và các quan trưởng của nó, để làm cho chúng nên hoang tàn, kinh hãi, bị huýt sáo chê cười và bị rửa sạch, như hiện nay; Pha-ra-ôn, vua Ê-díp-tô, cùng các tôi tớ người, các quan trưởng người, và cả dân của người; và mọi dân tạp cư, cùng mọi vua xứ Út, và mọi vua xứ Phi-li-tin, Ách-kê-lôn, Gát-sa, Êc-rôn, và phần còn sót của Ách-đốt; Ê-đôm, Mô-áp, và con cháu Am-môn; cùng mọi vua Ty-rơ, mọi vua Si-đôn, và các vua các đảo ở bên kia biển; Đê-đan, Thê-ma, Bút, và tất cả những kẻ ở chốn tận cùng bờ cõi; cùng mọi vua Ả-rập, và mọi vua của dân tạp cư ở trong hoang mạc; cùng mọi vua Sim-ri, mọi vua Ê-lam, mọi vua Mê-đi; và mọi vua phương bắc, gần cũng như xa, người này với người kia, cùng hết thầy các vương quốc của thế gian ở trên mặt đất; rồi vua Sê-sách sẽ uống sau họ. Vì vậy, người hãy nói với chúng: Đức Giê-hô-va vạn quân, Đức Chúa Trời của Y-sơ-ra-ên, phán rằng: Hãy uống, say sưa, mửa ra, ngã xuống và không còn chỗi dậy nữa, bởi lưỡi gươm mà Ta sẽ sai đến giữa các người. Và nếu chúng từ chối nhận chén từ tay người để uống, thì người sẽ nói với chúng: Đức Giê-hô-va vạn quân phán: Các người chắc chắn phải uống. Vì này, Ta khởi đầu giáng họa trên thành gọi theo danh Ta, còn các người lại được hoàn toàn vô tội sao? Các người sẽ chẳng vô tội đâu; vì Ta sẽ gọi gươm đến trên mọi cư dân trên đất, Đức Giê-hô-va vạn quân phán vậy. Vậy hãy nói lời tiên tri nghịch lại họ bằng hết thầy các lời này, và nói với họ: Đức Giê-hô-va sẽ gầm thét từ nơi cao, cất tiếng Ngài từ nơi thánh của Ngài; Ngài sẽ oai nghi gầm thét trên nơi ở của Ngài; Ngài sẽ hò reo như những kẻ đập nho, nghịch cùng mọi cư dân trên đất. Tiếng ồn ào sẽ vang đến tận cùng đất; vì Đức Giê-hô-va có điều tranh tụng với các dân tộc, Ngài sẽ biện luận với mọi xác phạm; Ngài sẽ phó những kẻ ác cho gươm, Đức Giê-hô-va phán vậy. Đức Giê-hô-va vạn quân phán: Kia, tai họa sẽ ra đi từ dân này

đến dân khác, và một cơn lốc lớn sẽ dấy lên từ các bờ cõi đất. Trong ngày ấy, những kẻ bị Đức Giê-hô-va giết sẽ từ đầu này đến đầu kia của đất; người ta sẽ không than khóc, chẳng thu nhặt, cũng chẳng chôn cất; chúng sẽ như phân trên mặt đất. Giê-rê-mi 25:15-33.